

EVROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument zasedanja

A7-0231/2013

24.6.2013

POROČILO

o reformi strukture bančnega sektorja EU
(2013/2021(INI))

Odbor za ekonomske in monetarne zadeve

Poročevalka: Arlene McCarthy

PR_INI

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
OBRAZLOŽITEV	13
IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU	14

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o reformi strukture bančnega sektorja EU (2013/2021(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 120 Poslovnika,
- ob upoštevanju Direktive 2010/76/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o spremembi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES v zvezi s kapitalskimi zahtevami za trgovalno knjigo in za dodatna listinjenja ter v zvezi z nadzorniškimi pregledom politik prejemkov,
- ob upoštevanju poročila z dne 2. oktobra 2012 skupine strokovnjakov na visoki ravni o reformi strukture bančnega sektorja EU¹,
- ob upoštevanju sklepov srečanj skupine G20 v Londonu leta 2009, v Cannesu leta 2011 in v Moskvi leta 2013,
- ob upoštevanju Direktive 2009/111/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o spremembi direktiv 2006/48/ES, 2006/49/ES in 2007/64/ES glede bank, ki so odvisne od centralnih institucij, nekaterih postavk lastnih sredstev, velikih izpostavljenosti, nadzornih režimov in kriznega upravljanja ter predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih družb (COM(2011)0453) in predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja (COM(2011)0452),
- ob upoštevanju predloga z dne 6. junija 2012 za direktivo Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv Sveta 77/91/EGS in 82/891/ES, direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES in 2011/35/ES ter Uredbe (EU) št. 1093/2010 (COM/2012/0280),
- ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 13. in 14. decembra 2012,
- ob upoštevanju priporočil Odbora za finančno stabilnost iz oktobra 2011 z naslovom „Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions“ (Ključne lastnosti učinkovitih ureditev za reševanje finančnih institucij) in iz novembra 2010 z naslovom „Intensity and Effectiveness of SIFI Supervision“ (Stopnja in učinkovitost nadzora sistemsko pomembnih finančnih institucij),
- ob upoštevanju posvetovalnega dokumenta Baselskega odbora za bančni nadzor iz novembra 2011 z naslovom „Global systemically important Banks: assessment methodology and the additional loss absorbency requirement“ (Svetovne sistemsko pomembne banke: metodologija ocenjevanja in dodatna zahteva glede zmožnosti

¹ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/high-level_expert_group/report_en.pdf

pokrivanja izgub),

- ob upoštevanju pobud držav članic in pobud na mednarodni ravni za strukturno reformo bančnega sektorja, vključno s francoskim zakonom o ločevanju ter regulaciji dejavnosti bančništva (Loi de séparation et de régulation des activités bancaires), nemškim zakonom o ločitvi dejavnosti bank (Trennbankengesetz), poročilom Neodvisne komisije za bančništvo in Vickersovimi reformami v Združenem kraljestvu ter Volckerjevimi pravili v Združenih državah,
 - ob upoštevanju poročila iz leta 2012 Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) z naslovom „Implicit Guarantees for Bank Debt: Where Do We Stand?“ (Implicitne garancije za bančni dolg: pregled stanja),¹ In poročila OECD iz leta 2009 z naslovom, „Slon v sobi: potreba po obravnavanju dejavnosti bank“²
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 20. novembra 2012 o bančnem sistemu v senci³,
 - ob upoštevanju izjave Euroskupine z dne 25. marca 2013 v zvezi s ciprsko krizo⁴,
 - ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ekonomske in monetarne zadeve (A7-0231/2013),
- A. ker je bilo vključno z rekapitalizacijo banke Northern Rock leta 2007 od začetka finančne krize med 2008 in 2011 več kot 1,6 bilijona EUR (12,8 % BDP EU) namenjenega finančnemu sektorju, od tega okrog 1080 milijard EUR za jamstva, 320 milijard EUR za ukrepe dokapitalizacije, 120 milijard EUR finančne pomoči za oslabljen sredstva ter 90 milijard EUR za likvidnostne ukrepe⁵; ker je Komisija zahtevala obsežno prestrukturiranje bank, ki prejemajo pomoč, vključno s prenehanjem nekaterih dejavnosti, da bi zagotovila njihov obstoj v prihodnosti brez nadaljnje državne pomoči in izravnala izkrivljanje konkurence zaradi prejetih subvencij;
- B. ker se je zaradi tega močno povečala zadolženost držav članic;
- C. ker je gospodarstvo EU po petih letih od nastopa svetovne gospodarske in finančne krize leta 2008 še vedno v recesiji, države članice pa zagotavljajo bankam subvencije in implicitne garancije, tudi zaradi neustreznega izvajanja ekonomskega in fiskalnega okvira;
- D. ker OECD v lanskoletnem poročilu vrednost implicitnih državnih garancij v smislu prihrankov stroškov bank EU ocenjuje na okoli 100 milijard USD za leto 2012, pri čemer so velike razlike med posameznimi bankami in državami članicami, največje dobičke pa imajo največje banke, zlasti, če veljajo za šibke, in banke z najvišjo bonitetno oceno; ker po tem poročilu prejemnice tovrstnih garancij niso le banke, ki so bile po metodologiji odbora za finančno stabilnost označene kot sistemsko pomembne finančne institucije;

¹ <http://www.oecd.org/finance/financial-markets/Implicit-Guarantees-for-bank-debt.pdf>

² <http://www.oecd.org/daf/fin/financial-markets/44357464.pdf>

³ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0427.

⁴ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ecofin/136487.pdf

⁵ COM(2012)0778.

- E. ker so bili temeljni vzroki za finančno krizo slab evropski zakonodajni okvir s prevzemanjem prevelikih tveganj, uporaba prevelikega finančnega vzvoda, neprimerne zahteve glede lastnega kapitala in likvidnosti, prekomerna zapletenost bančnega sistema na splošno, preveliki bančni sektorji v malih gospodarstvih, pomanjkanje preverjanja in nadzora, prekomerno povečanje trgovanja z izvedenimi finančnimi instrumenti, napačne bonitetne ocene in preveč radodarni sistemi nagrajevanja, v veliki meri pa tudi pretirana izpostavljenost, zavarovana z nepremičninami, in ne dejavnosti na kapitalnem trgu, kot tudi neustrezen nadzor;
- F. ker je izguba varnega in skrbnega poslovanja v računovodskih standardih zaradi sprejetja mednarodnih standardov finančnega poročanja bistveni element, na podlagi katerega lahko banke svoje zaključne račune pripravijo na način, ki ni vedno resničen in pravičen, kar zlasti velja za standard MRS 39 v zvezi z rezervacijo za kritje morebitnih izgub;
- G. ker so tveganja v Evropi kopičile tudi južnoevropske poslovne banke, ki so posojila za nepremičninski sektor dajale na podlagi kratkovidnega in pomanjkljivega obvladovanja tveganja;
- H. ker ni poslovnega modela, ki bi se v času finančne krize izkazal za bistveno dobrega ali slabega, kar je tudi poudarjeno v poročilu skupine strokovnjakov na visoki ravni (HLEG);
- I. ker so dobičke v finančnem sektorju pogosto privatizirali, tveganja in izgube pa socializirali; ker morata v socialnem tržnem gospodarstvu tveganje in odgovornost iti z roko v roki;
- J. ker je iz sedanje pokrizne šibkosti evropskega bančnega sistema razvidno, da je treba za zadovoljevanje širših potreb gospodarstva okrepiti ustroj evropskega finančnega nadzora in kriznega upravljanja in med drugim sprejeti strukturne reforme za nekatere banke;
- K. ker banke ne bi smele prevladati nad javnim interesom;
- L. ker je k izhodu iz svetovne finančne krize, ki je bila pred sedanjo najhujša, prispevala uvedba Glass-Steagallovega zakona o ločitvi bank leta 1933, in ker je bilo po prenehanju njegove veljavnosti leta 1999 znatno več spekulativnih bančnih naložb in finančnih zlomov;
- M. ker so bile sprejete številne pomembne pobude EU za preprečitev nove bančne krize, večjo zaščito davkoplačevalcev in neprofesionalnih strank ter vzpostavitev trdnih in vzdržnih plačilnih sistemov;
- N. ker osma izdaja pregleda stanja potrošniških trgov, ki jo je Komisija izdala decembra 2012, jasno kaže, da je zaupanje potrošnikov v EU v bančne storitve doseglo najnižjo raven doslej;
- O. ker je nedavni reševalni sveženj na Cipru prvotno zajemal davek o vse bančne vloge, ki bi ogrozil zaupanje v sistem zajamčenih vlog v tej državi;
- P. ker raziskava Banke za mednarodne poravnave (BIS) kaže, da lahko prevelik finančni sektor države negativno vpliva na rast produktivnosti zaradi izčrpavanja človeških in

finančnih virov iz drugih področij gospodarske dejavnosti¹⁶, ko obseg zasebnih posojil kot merilo za velikost finančnega sektorja preseže BDP in se relativna zaposlenost v finančnem sektorju zelo hitro poveča;

- Q. ker je Euroskupina v zvezi s ciprsko krizo potrdila načelo glede omejene velikosti bančnega sektorja glede na BDP [države članice], zato da bi se odpravila neravnovesja v bančnem sektorju in spodbujala finančna stabilnost, iz česar sledi, da omejitev velikosti, kompleksnosti in medsebojne povezanosti bank ugodno vpliva na sistemsko stabilnost, če ni na voljo obsežnih sredstev za reševanje na ravni EU;
- R. ker stroga ločitev finančnih institucij na investicijsko in neprofesionalno vejo ne reši vprašanja v zvezi s sistemsko pomembnimi finančnimi institucijami in razmerjem med velikostjo sklada za sanacijo in reševanje bank na eni strani in uravnoveženostjo sistemsko pomembnih institucij za posojila, plačila in vloge na drugi;
- S. ker proces prehoda na bolj trajnosten, manj sistemski in bolj vzdržen bančni sektor v posameznih državah članicah poteka na različen način;
- T. ker je sklep poročila skupine strokovnjakov na visoki ravni (HLEG), da se med finančno krizo noben poslovni model v evropskem bančnem sektorju ni izkazal za posebej dobrega ali slabega; ker je analiza te skupine strokovnjakov opozorila na prevzemanje prevelikih tveganj, pogosto pri poslovanju z izredno kompleksnimi instrumenti ali nepremičninskih posojilih brez ustrezne kapitalske zaščite, pretirano zanašanje na kratkoročno financiranje in močno povezavo med finančnimi institucijami, posledica česar je bila visoka stopnja sistemskega tveganja tik pred izbruhom finančne krize;
- U. ker je v omenjenem poročilu skupine strokovnjakov HLEG poudarjeno, da preproste označbe, kot so bančništvo na drobno ali investicijsko bančništvo, ne opisujejo ustrezno poslovnega modela banke ter njenega poslovanja in tveganj; ker se poslovni modeli med seboj razlikujejo glede na ključne elemente, kot so velikost, dejavnosti, prihodkovni model, kapitalska in finančna struktura, lastništvo, poslovna organizacijska struktura in geografsko pokrivanje, in so se sčasoma bistveno razvili;
- V. ker je postalo jasno, da lahko tveganja nastanejo tako na področju bančništva na drobno in investicijskega bančništva;
- W. ker bi moral predlog Komisije zagotoviti pristop k strukturnim reformam evropskega bančnega sektorja na podlagi načel, ki bi moral biti v skladu z obstoječo in prihodnjo zakonodajo Unije na področju finančnih storitev ter jo dopolnjevati; ker bi moral imeti Evropski bančni organ glavno vlogo pri oblikovanju ustreznih tehničnih standardov, saj bi tako zagotovili skladno izvajanje in izvrševanje s strani pristojnih organov v vsej Uniji, tudi Evropske centralne banke;
- X. ker so se lokalno in regionalno usmerjene, decentralne bančne institucije v bančnih sektorjih držav članic izkazale kot stabilne in koristne za financiranje realnega

¹ „Reassessing the impact of finance on growth“ (Ponovna ocena učinka finančnega sektorja na rast), Stephen G. Cecchetti in Enisse Kharroubi, Oddelek Banke za mednarodne poravnave za denarne in ekonomske zadeve, julij 2012: <http://www.bis.org/publ/work381.pdf>

gospodarstva;

- Y. ker morajo imeti banke več kakovostnejšega kapitala ter večje kapitalske rezerve in dolgoročneje financiranje;
- Z. ker je glede na to, da ločevanje bank po propadu ni niti izvedljivo niti zaželeno, je potreben učinkovit sistem reševanja in sanacije, da se organom zagotovi verodostojen sklop orodij, vključno s premostitveno banko, da bodo lahko dovolj zgodaj in hitro posredovali v nezdravi banki ali banki v težavah in ji omogočili nadaljnje izvajanje osnovnih finančnih in gospodarskih funkcij, obenem pa čim bolj omejili vpliv na finančno stabilnost ter zagotovili, da ustreznih izgub ne bodo krili davkoplačevalci ali vlagatelji, ampak delničarji in upniki, ki so nosili tveganje vlaganja v zadevno institucijo; ker tovrstni načrti za reševanje in sanacijo bank niso potrebni za druge oblike zasebnih družb, saj gre za specifičen problem trga finančnih storitev; ker bi se lahko finančne institucije znašle v stečaju brez potrebnih načrtov za reševanje in sanacijo, če bi trg deloval pravilno;
- AA. ker je treba nadzornim organom in organom za reševanje dati potrebne pristojnosti, da bodo lahko učinkovito odpravili ovire za reševanje kreditnih institucij; ker je treba bankam naložiti, da same dokažejo svojo rešljivost; ker uvedba obveznih sanacijskih in reševalnih načrtov omogoča vpliv na strukturo bank, zmanjšanje kompleksnosti institucij, omejevanje ali ukinitve poslovnih dejavnosti in produktov;
- AB. ker je v razpravi glede odprave implicitnih garancij, ki jih uživajo številne banke, eno od najbolj pomembnih orodij sistema za reševanje in sanacijo, ki ga predlaga Komisija, pooblastitev organov za zgodnje posredovanje (dovolj vnaprej, tako da banke ne bi prišle do točke, ko ne morejo več delovati), pri čemer bi od bank zahtevale, naj spremenijo poslovno strategijo, velikost ali profil tveganja, da bi se lahko rešile brez bistvene državne finančne podpore;
- AC. ker banke nikoli več ne smeli dovoliti, da postanejo tako velike, da bi njihov propad povzročil sistemsko tveganje za celotno gospodarstvo, zaradi česar bi jih morali reševati država in davkoplačevalci, in ker je zato treba odpraviti problem bank, ki so prevelike, da bi propadle;
- AD. ker banke tudi v posamezni državi članici ne smejo biti več tako velike, da bi v nacionalni državi predstavljale sistemsko tveganje in bi morali davkoplačevalci kriti škodo;
- AE. ker je koncentracija v bančnem sektorju EU še naprej zelo visoka: štirinajst evropskih bančnih skupin je sistemsko pomembnih svetovnih finančnih institucij (SIFI), petnajst evropskih bank zajema (z vidika obsega premoženja) 43 % trga in predstavlja 150 % BDP EU-27, pri čemer posamezne države članice navajajo še višja razmerja; ker se je razmerje med velikostjo bank in BDP od leta 2000 potrojilo; ker se je razmerje med velikostjo bank in BDP v Luksemburgu, na Irskem, na Cipru, na Malti in v Veliki Britaniji povečalo za večkratnik; ker so v evropskem bančnem sektorju ogromne razlike v velikosti in poslovnem modelu bank;
- AF. ker ni dokazano, da bi lahko ločitveni model prispeval k preprečevanju ali zmanjšanju tveganja ponovne finančne krize;

AG. ker država sedaj prek likvidnostne pomoči, sistemov zajamčenih vlog in programov za nacionalizacijo zagotavlja garancijo in implicitno subvencionira celotni finančni sistem; ker je edino pravilno, da država zagotavlja osnovne storitve, ki zagotavljajo nemoteno delovanje realnega gospodarstva, na primer s plačilnimi sistemi in možnostjo prekoračitve; ker je namen strukturnih reform zgolj zagotovitev, da bo država zagotavljala le osnovne storitve in da bo cena drugih storitev določil trg;

AH. ker morajo kapitalski trgi v času izredno omejenega bančnega posojanja izpolnjevati evropske finančne potrebe; ker je treba v Evropi povečati razpoložljivost virov alternativnega financiranja, zlasti z razvojem alternativ na kapitalskem trgu, zmanjšati odvisnost od bančnega financiranja, kot je Komisija poudarila v zeleni knjigi o dolgoročnem financiranju evropskega gospodarstva;

AI. ker je bančno financiranje realnega gospodarstva v večini držav članic bistveno večje kot v Združenem kraljestvu ali Združenih državah Amerike;

AJ. ker je izredno zaželena večja konkurenčnost v evropskem bančnem sektorju; ker bi lahko številne zakonodajne in regulativne zahteve, ki jih morajo izpolnjevati banke, četudi so iz številnih razlogov upravičene, znatno ovirale prihod novih podjetij in tako utrdile prevladujoči položaj sedanjih bančnih skupin;

AK. ker se bančni sektor v EU sooča s korenitimi strukturnimi spremembami, ki temeljijo na spremenjenih tržnih razmerah in obširnih regulativnih reformah, kot na primer izvajanju pravil Basel III;

AL. ker je v poročilu Neodvisne komisije za bančništvo in Vickersovih reformah v Združenem kraljestvu večkrat poudarjeno, da so njena priporočila politični pristop za banke v Združenem kraljestvu;

1. pozdravlja analizo in priporočila skupine strokovnjakov na visoki ravni (HLEG) o reformi bančništva in meni, da so dober prispevek za začetek reform;
2. pozdravlja posvetovanje Komisije o strukturni reformi bančnega sektorja EU 16. Maja 2013;
3. meni, da nacionalne pobude za strukturne reforme terjajo okvir EU za ohranitev enotnega trga EU in preprečitev njegove razdrobljenosti, pri čemer pa je treba upoštevati raznolikost nacionalnih bančnih modelov;
4. meni, da so sedanje reforme bančnega sektorja EU (vključno z direktivo in uredbo o kapitalskih zahtevah, direktivo o sanaciji in reševanju bank, enotnim nadzornim mehanizmom, direktivo o sistemih zajamčenih vlog, direktivo in uredbo o finančnih instrumentih ter pobudami za bančni sistem v senci) bistvenega pomena; pozdravlja namero Komisije, da bo pripravila direktivo za strukturno reformo bančnega sektorja EU, da bi rešili težavo, ki izhaja iz bank, ki so "prevelike, da bi propadle" in poudarja, da mora dopolnjevati zgoraj omenjene reforme;
5. vztraja, da mora presoja vpliva Komisije upoštevati oceno HLEG, Volkerjeva pravila, Vickerseve reforme ter francoske in nemške predloge za strukturne reforme, da mora

opredeliti stroške tako za javne finance kot za finančno stabilnost, nastale zaradi banke v EU med trenutno krizo, ter morebitne stroške za bančni sektor EU ter možne pozitivne in negativne posledice za realno gospodarstvo. Poleg tega mora vsebovati podatke o značilnostih sedanjega univerzalnega bančnega modela EU, vključno z obsegom in bilancami stanja dejavnosti poslovanja z neprofesionalnimi strankami in investicijskih dejavnosti zadevnih univerzalnih bank, ki poslujejo v EU, ter o možnih implicitnih jamstvih, ki jih države članice dajejo bankam, vztraja, da bi morala Komisijo svojo oceno, kjer je to mogoče, dopolniti s količinsko analizo, ter pri tem upoštevati raznolikost nacionalnih bančnih sistemov;

6. opominja Komisijo na opozorilo, ki sta ga izdala Evropski bančni organ in Evropska centralna banka, da lahko finančne inovacije spodkopljajo cilje strukturnih reform, in vztraja, da se strukturne reforme redno pregledujejo¹;
7. poziva Komisijo, naj predloži zakonodajni predlog za ureditev bančnega sektorja v senci, ki bo upošteval načela tekoče reforme bančne strukture;
8. meni, da mora biti cilj kakršne koli reforme bančne strukture oblikovanje varnega, stabilnega, učinkovitega in uspešnega bančnega sistema, ki deluje v konkurenčni tržni ekonomiji in izpolnjuje potrebe realnega gospodarstva ter strank in potrošnikov v celotnem ekonomskem ciklu; meni, da mora strukturna reforma spodbujati gospodarsko rast tako, da podpira zagotavljanje posojil gospodarstvu, zlasti malim in srednjim ter novim podjetjem, zagotavlja večjo odpornost proti morebitnim finančnim krizam, ponovno vzpostavi zaupanje v banke ter odpravi tveganja za javne finance in prinese spremembe bančne kulture;

A. Načela strukturne reforme

9. meni, da bi se morala strukturna reforma opreti na naslednja načela:
 - zmanjšati je treba preveliko tveganje, zagotoviti konkurenco, zmanjšati kompleksnost in omejiti medsebojno povezanost z zagotavljanjem ločenega delovanja bistvenih dejavnosti, vključno s kreditnimi, plačilnimi, depozitnimi dejavnostmi, povezanimi s strankami, ter nebistvenimi tveganimi dejavnostmi;
 - izboljšati je treba upravljanje bank in pripraviti spodbude za banke, da bodo vzpostavile pregledne organizacijske strukture, povečale odgovornost in okrepile odgovoren in trajnosten sistem nagrajevanja;
 - omogočiti je treba učinkovito reševanje in sanacijo bank, tako da se zagotovi, da se bankam dovoli propad, ko stanje postane nevzdržno, ali reši na primeren način in ne z davkoplačevalskim denarjem;

¹ <http://www.eba.europa.eu/cebs/media/Publications/Other%20Publications/Opinions/EBA-BS-2012-219--opinion-on-HLG-Liikanen-report---2-.pdf> in http://www.ecb.int/pub/pdf/other/120128_eurosystem_contributionen.pdf

- zagotoviti je treba bistvene kreditne, depozitne in plačilne storitve, in sicer tako, da na to ne vplivajo operativne težave, finančne izgube, pomanjkanje finančnih sredstev ali oškodovanje ugleda, ki so posledica reševanja ali plačilne nesposobnosti;
 - spoštovati je treba pravila konkurenčnega tržnega gospodarstva, tako da tveganje trgovinske in naložbene dejavnosti ne bodo izkoriščale implicitnih jamstev ali subvencij, uporabe zavarovanih vlog ali reševanja z davkoplačevalskim denarjem ter da te dejavnosti, ne pa kreditne in depozitne dejavnosti, nosijo tveganje in stroške, povezane s temi dejavnostmi;
 - na voljo mora biti dovolj kapitala, vzvoda in likvidnosti za vse bančne dejavnosti;
 - ločeni subjekti morajo imeti različne vire financiranja brez neprimerne ali nepotrebne prenosa kapitala in likvidnosti med temi dejavnostmi; zagotavljanje ustreznih pravil o kapitalu, vzvodu in likvidnosti mora biti prilagojeno poslovnemu modelu dejavnosti, vključno z ločenimi bilancami stanja, in postaviti omejitve izpostavljenosti bistvenih kreditnih in depozitnih dejavnosti trgovinskim in naložbenim dejavnostim, znotraj ali izven bančne skupine;
10. poziva Komisijo, naj upošteva predlog ECB o vzpostavitvi jasnih in izvršljivih meril za ločevanje; meni, da bi ločitev morala ohraniti enoten trg EU in preprečiti njegovo razdrobitev, pri čemer pa je treba upoštevati raznolikost nacionalnih bančnih modelov¹
11. poudarja, da je treba oceniti sistemsko tveganje, ki ga predstavljajo ločeni subjekti in skupina kot celota, in pri tem dosledno upoštevati izpostavljenost zunajbilančnih postavk;
12. poziva Komisijo in države članice, naj poskrbijo za to, da se bo v celoti izvajala direktiva o sanaciji in reševanju bank; poziva Komisijo, EBA in države članice, naj zagotovijo, da bodo imele banke jasne in verodostojne okvire za krizno upravljanje, ki bodo vsebovali dovolj kapitala za kreditne, plačilne in depozitne dejavnosti, sredstev za reševanje z zasebnimi sredstvi in likvidnih sredstev za tako reševanje v primeru propada banke, da bi vlagateljem omogočili dostop do sredstev, zavarovali osnovne storitve, zlasti kreditne, plačilne in depozitne storitve, pred tveganjem neurejenega propada, pravočasno izplačali vlagatelje in se izognili negativnim učinkom na finančno stabilnost;
13. poziva Komisijo, EBA in pristojne organe, naj na podlagi zakonodajnega okvira glede kapitalskih zadev in sanacije ter reševanja bank zagotovi ustrezno razlikovanje zahtev med ločenimi subjekti glede kapitala, vzvoda, obveznosti z možnostjo reševanja z zasebnimi sredstvi, ustreznih zahtev za kapitalske rezerve in likvidnost, s poudarkom na višjih kapitalskih zahtevah za nebitvene tvegane dejavnosti;

B. Učinkovito vodenje podjetij

14. poziva Komisijo, naj v okviru temeljite ocene učinka morebitnega ločevanja bank in alternativnih možnosti obravnava predloge iz poročila HLEG na področju učinkovitega upravljanja podjetij, vključno z a) mehanizmi za upravljanje in nadzor, b) upravljanjem s tveganji, c) shemami spodbud, d) razkritjem tveganj in e) kaznimi;

¹ http://www.ecb.int/pub/pdf/other/120128_eurosystem_contributionen.pdf

15. poziva Komisijo, naj izvaja predloge in priporočila iz resolucije Evropskega parlamenta z dne 11. maja 2011 o zeleni knjigi o korporativnem upravljanju finančnih institucij¹;
16. meni, da nedavno sprejeta direktiva o bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij vsebuje ustrezen nabor zahtev glede upravljanja bank, tudi o njihovih izvršnih in neizvršnih članih upravnega odbora;
17. poziva Komisijo, naj vključi določbe, ki vzpostavljajo obveznost, da so vsi izvršilni člani upravnega odbora nekega področja posamezne banke kot izvršilni člani upravnega odbora odgovorni samo za to področje banke;
18. poziva Komisijo, naj vključi določbe za okrepitev osebne odgovornosti članov upravnega odbora; predlaga, naj pri tem preuči, kako spodbuditi, da bi se vrnili k partnerskemu modelu upravljanja podjetij, zlasti glede investicijskega bančništva;
19. poziva Komisijo in EBA naj zagotovita dosledno in celostno izvajanje zakonodajnega okvira o kapitalskih zahtevah, s posebnim poudarkom na določbah o plačevanju in nagrajevanju; poziva Evropski bančni organ in Komisijo, naj predložita Evropskemu parlamentu in Svetu letno poročilo o tem, kako države članice izvajajo in uveljavljajo ustrezne določbe; poziva Komisijo, naj še naprej reformira kulturo plačevanja in nagrajevanja bank tako, da bo dala prednost dolgoročnim spodbudam za spremenljivo nagrajevanje z daljšimi obdobji odloga vse do upokojitve, in naj spodbuja preglednost politik nagrajevanja, med drugim vsaj z razlagami in ocenami razlik v notranjem nagrajevanju, ustreznih sprememb in primerljivih sektorskih odstopanj;
20. poziva Komisijo, EBA in pristojne organe, naj zagotovijo, da bodo sistemi nagrajevanja namesto denarja, provizij ali vrednih predmetov prednostno uporabljali instrumente, kakršni so obveznice, ki so predvidene za reševanje z zasebnimi sredstvi, v skladu z določbami direktive o kapitalskih zahtevah;
21. poziva Komisijo, EBA in pristojne organe, naj zagotovijo, da bodo sistemi plačevanja in nagrajevanja na vseh ravneh banke izkazovali njeno splošno uspešnost ter ne bodo osredotočeni na kratkoročne dobičke, ampak na kakovost storitev za komitente in dolgoročno finančno stabilnost, v skladu z določbami zakonodajnega okvira o kapitalskih zahtevah;
22. poziva Komisijo, naj poskrbi za učinkovite, odvrtilne in sorazmerne sisteme kaznovanja za pravne in fizične osebe ter za objavo stopenj kazni in podatkov o kršiteljih;
23. poziva Komisijo, naj poskrbi, da bodo pristojni organi v skladu z enotnim nadzornim mehanizmom spoštovali načela strukturne reforme;
24. poziva Komisijo, naj predlaga dodelitev primernih sredstev in pooblastil pristojnim nadzornim organom, vključno z enotnim nadzornim mehanizmom;
25. poziva Komisijo, naj opravi študijo, s katero bo zagotovila, da bodo računovodski standardi, ki jih uporabljajo finančne institucije, zagotavljali resničen in pošten prikaz

¹ UL C 377 E, 7.12.2012, str. 7.

finančnega zdravja bank; poudarja, da so računovodski izkazi glavni vir informacij, na podlagi katerih lahko vlagatelj ugotovi, ali je podjetje delujoče ali ni; opominja, da lahko revizorji potrdijo računovodske izkaze le, če so resnični in pošteni, neodvisno od finančnih standardov, ki jih uporabijo pripravljavci računovodskih izkazov; meni, da revizorji ne bi smeli potrditi računovodskih izkazov, četudi so pripravljene v skladu z računovodskimi standardi, če niso prepričani, da je podjetje delujoče; poudarja, da pa bi to vseeno moralo biti gibalo boljšega upravljanja podjetja; opozarja, da mednarodni standardi računovodskega poročanja ne zagotavljajo vedno resničnega in poštenega prikaza računovodskih izkazov, o čemer pričajo številni primeri bank, ki so propadle kljub temu, da so revizorji potrdili njihove računovodske izkaze;

C. Krepitev poštene in trajnostne konkurence

26. poudarja, da je učinkovita, poštena in trajnostna konkurenca potrebna, da se ohrani dobro delovanje in učinkovitost bančnega sektorja, ki omogoča financiranje realnega gospodarstva, z zagotavljanjem splošnega dostopa do bančnih storitev in zmanjševanjem stroškov bančnih storitev; poudarja, da bi pri tem pravila nadzora med drugim upoštevali profil tveganja, regionalni obseg in poslovni model zadevnih institucij;
27. poziva Komisijo in države članice, naj sodelujejo pri spodbujanju povečevanja raznovrstnosti bančnega sektorja EU tako, da spodbudijo in olajšajo bolj v potrošnika usmerjeno bančništvo, na primer prek stanovanjskih zadrug, medsebojnega posojanja, skupinskega financiranja ter modelov hranilnic, in pri tem opozarja, da je treba jasno razkriti različne ravni tveganja, ki jim je izpostavljen potrošnik;
28. ugotavlja, da je treba za spodbujanje konkurenčnosti in stabilnosti evropskega bančnega sistema bistveno učinkovito rešiti vprašanje sistemsko pomembnih finančnih ustanov (torej tistih, ki so prevelike, da bi propadle), katerih težave so pripeljale do stopnjevanja negativnih učinkov finančne krize, in sicer z racionalizacijo obsega dejavnosti bančnih skupin in zmanjševanjem medsebojne odvisnosti, ko gre za skupine;
29. poziva Komisijo, naj poišče načine, kako pri zakonodajnih pobudah spodbujati in podpirati „posojila na podlagi odnosov“ ali „posojila na podlagi znanja“; namen teh posojil je preprečiti pristop na podlagi izpolnjevanja obrazcev in se namesto tega osredotočiti na spodbujanje poklicnega in etičnega usposabljanja oseb, ki delujejo kot posredniki in posojajo podjetjem;
30. poziva države članice, Komisijo in pristojne organe, naj si zastavijo jasen cilj spodbujanja in zagotavljanja učinkovite konkurence v bančnem sektorju in naj spodbujajo večjo raznolikost in večjo usmerjenost k strankam;
31. poziva Komisijo, naj predlaga ukrepe za spodbujanje dostopnih spletišč, kjer bodo lahko potrošniki primerjali cene in finančno trdnost bank, s čimer se bo okrepila disciplina, saj bodo potrošniki menjavali banke na podlagi informacij, ter naj pomaga izboljšati njihovo izbiro v bančnem sektorju z zmanjšanjem omejitev za vstop in izstop ter z uporabo sorazmernih pravil za novince na trgu;
32. poziva Komisijo, naj predlaga potrebne strukturne reforme iz tega poročila, ki bodo ohranjale celovitost notranjega trga ter obenem spoštovale različnost nacionalnih bančnih

sistemov in ohranjale pomembno vlogo Evropskega bančnega organa pri zagotavljanju njihovega pravilnega izvajanja po vsej Uniji;

◦

◦ ◦

33. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

OBRAZLOŽITEV

Komisija je februarja 2012 ustanovila strokovno skupino na visoki ravni (HLEG), katere naloga je bila obravnavati vprašanje, ali bi nadaljnje reforme strukture bančnega sektorja EU zmanjšale verjetnost in učinek propada bank ter zagotovile nadaljevanje bistvenih gospodarskih funkcij po propadu, da bi bolj zaščitile neprofesionalne stranke.

V poročilu HLEG je navedeno, da so bili temeljni vzroki za finančno krizo prevzemanje prevelikih tveganj, uporaba prevelikega finančnega vzvoda, neprimerne kapitalske in likvidnostne zahteve ter prekomerna zapletenost bančnega sistema na splošno. Skupina je zaključila, da se regulativne reforme sicer spopadajo s temi pomanjkljivostmi, vendar pa so potrebne nadaljnje strukturne reforme, zlasti pravno ločitev nekaterih tveganih finančnih dejavnosti od bank v bančni skupini, ki sprejemajo vloge. Cilj ločevanja je zagotoviti, da bodo socialno najbolj bistveni deli varni in manj povezani z trgovalnimi dejavnostmi visokega tveganja, ter omejiti reševanje z davkoplačevalskim denarjem.

HLEG pravi, da je ločevanje najučinkovitejši način, da se bančne strukture poenostavijo in postanejo preglednejše ter da se bolj poenostavijo reševanje in sanacija ter nadzor.

Bančništvo mora postati odpornejše na morebitne finančne krize ter odpraviti tveganja in stroške, ki jih bančne dejavnosti predstavljajo za javne finance, hkrati pa je bistvenega pomena, da se z reformo bančne strukture EU doseže varen, stabilen in učinkovit bančni sistem, ki bo služil potrebam realnega gospodarstva, komitentov in potrošnikov ter bo podpiral zagotavljanje kreditov gospodarstvu, zlasti malim in srednjim ter novim podjetjem.

To poročilo na lastno pobudo navaja več temeljnih načel, in sicer zmanjševanje zapletenosti, krepitev konkurence, omejevanje medsebojne povezanosti med tveganimi in komercialnimi dejavnostmi, izboljšanje upravljanja družb, vzpostavitev odgovornega sistema nagrajevanja, omogočanje učinkovitega reševanja in sanacije bank, krepitev bančnega kapitala in zagotavljanje posojil realnemu gospodarstvu, ki so nujna za spremembo bančne kulture.

Glede na to, da osma izdaja pregleda stanja potrošniških trgov, ki jo je Komisija izdala decembra 2012, kaže, da je zaupanje potrošnikov v bančni sektor EU doseglo najnižjo raven doslej, je poročilo HLEG trdna in dobrodošla podlaga za strukturno reformo.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	18.6.2013
Izid končnega glasovanja	+ : 36 - : 3 0 : 4
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Jean-Paul Basset, Sharon Bowles, Udo Bullmann, George Sabin Cutaş, Leonardo Domenici, Derk Jan Eppink, Diogo Feio, Markus Ferber, Elisa Ferreira, Ildikó Gáll-Pelcz, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Liem Hoang Ngoc, Syed Kamall, Othmar Karas, Wolf Klinz, Jürgen Klute, Philippe Lamberts, Werner Langen, Astrid Lulling, Hans-Peter Martin, Arlene McCarthy, Sławomir Nitrás, Ani Podimata (Anni Podimata), Antolín Sánchez Presedo, Peter Simon, Theodor Dumitru Stolojan, Kay Swinburne, Sampo Terho, Marianne Thyssen, Ramon Tremosa i Balcells, Corien Wortmann-Kool, Pablo Zalba Bidegain
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Herbert Dorfmann, Sari Essayah, Vicky Ford, Robert Goebbels, Krišjānis Kariņš, Mojca Kleva Kekuš, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Marisa Matias, Claudio Morganti, Nils Torvalds